

[Rager.]

men de to Ordførere, der har talt efter det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, har villet det anderledes. Som den fjerde i Rækken er man i hvert Fald til en vis Grad nødt til at rette sig efter den Tone, som er givet an fra anden Side, og jeg kan ikke fuldstændigt undlade at svare paa nogle af de Bemærkninger, som er faldet.

Jeg vil gerne først sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at over for den efter min Mening overdrevne Agitation, man har rejst for Etableringen af Beskyttelsesrum — nærmest saaledes, at man har givet Befolkningen den Tro, at naar blot de Beskyttelsesrum var der, var alt i Orden, saa var der ingen Fare —, var det rigtigt at slaa koldt Vand i Blodet; og det kan nu ikke nytte noget, at det ærede Medlem tror, at han og hans Parti har Eneret paa en Ophidselseskampagne, og at der saa ikke fra anden Side maa blive slaet koldt Vand i Blodet. Det vil der til enhver Tid blive fra det Parti, jeg repræsenterer. Det er økonomiske Ofre, man taler om her, og selv om det kan passe i det ærede Medlems indrepolitiske Cirkler, vil intet ud over det sagligt begrundede blive taalt og sanktioneret fra vor Side; men det sagligt begrundede vil ogsaa møde Forstaaelse fra vor Side, og selv om jeg maaske ikke har læst alle de Artikler, det ærede Medlem tænker paa, har jeg i alt Fald af nogle af de Artikler, jeg har læst, set, at netop den Linie er fulgt, og hvis det ærede Medlem fortsat vil et sagligt Arbejde, saa skulde han hellere følge de Linier.

Jeg forstod nu i Dag paa det ærede Medlem, at han erkendte, at der efterhaanden er udrettet særdeles meget i Spørgsmaalet om den civile Befolknings Beskyttelse. Men naar jeg tænker paa, hvordan det ærede Medlem Gang paa Gang har kritiseret Arbejdet, og hvordan det ærede Medlem undertiden har rejst Krav, hvis Opfyldelse, hvis de dengang var blevet imødekommet, vilde have betydet et Spild af Kapitaler, fordi det, der blev gaaet ind for, var urigtigt og gennem Udviklingen har vist sig at være urigtigt, saa siger jeg rigtignok: Lad os være glade ved, at Indenrigsministeren stadig har bevaret Hovedet koldt og ført Udviklingen paa den rigtige Linie, som den er ført paa. Men saa skulde det ærede Medlem ogsaa lære deraf og ikke igen begynde at rejse en Stemningskampagne.

Med Hensyn til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelser vil jeg gerne først tage en enkelt frem. Det ærede

Medlem sagde, at hun havde forstaaet, at der tidligere havde været Modstand mod, at Husvagterne skulde have Gasmasker. Det ved jeg aldrig af, at der har været fra nogen Side. Hvad der har været Modstand imod, var, at den almindelige Befolkning skulde forsynes med Gasmasker; men det er noget helt andet. Men jeg, som dog har været med i Arbejdet i Luftværnsforeningen fra dens første Dannelse, ved ikke rettere, end at der aldrig, hverken fra Luftværnsforeningens, Indenrigsministeriets eller anden Side har været Modstand imod, at Husvagterne skulde have Gasmasker; det kan der ikke være Tvivl om. Det maa skyldes Mangel paa tilstrækkelig Viden, naar det er blevet sagt.

Men ellers maa jeg sige, at jeg er overordentlig glad ved de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. Den ærede Ordfører advarede mod, at Arbejdet skulde være paa saa mange forskelligartede Hænder. Den ærede Ordfører advarede imod Petitesser. Den ærede Ordfører krævede en klar og enkel Plan. Den ærede Ordfører advarede mod, at man bredte sig over for mange Omraader, og udtrykte Ønske om, at man skulde koncentrere sig om enkelte store Opgaver. Den ærede Ordfører ønskede Forenkling af hele Systemet og kritiserede, at der var blevet afholdt Møder uden Plan. Man skulde tro, at det ærede Medlem havde været med der, hvor jeg har kritiseret de to paa dette Omraade fuldkommen evneløse Damer, der kun paa eet Punkt var værre end i Evneløshed, nemlig i Halsstarrighed, for det er nemlig alt det, de vilde, som jeg har kritiseret, hvortil det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit her er saa venlig at give mig Tilslutning, og det takker jeg i høj Grad for.

Det ærede Medlem talte om, at det kvindelige Beredskab var utilfredsstillende, men vilde ikke lægge Ansvaret paa Kvinderne. I den Henseende forsikrer jeg det ærede Medlem, at havde det ærede Medlem været med til de paagældende Forhandlinger, saa vilde hun vide, at Ansvaret kun kan ligge det ene Sted. Jeg har her i min Haand — og det skal jeg laane det ærede Medlem, hvis hun ønsker det — det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister for lang Tid siden meddelte Kvinderne, at han kunde gaa ind paa, og som er det Forslag, som tre Uger efter blev vedtaget. Jeg kan ikke se, at der er stort anden Forskel, end at ifølge det sidste skal Hendes Kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid være Protektrice. Det havde Indenrigsministeren ikke ment var nødvendigt, men formodentlig har han